U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Kladně**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 207 C 66/2017, o zaplacení 3 664,90 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **O2 Czech Republic, a. s.**, se sídlem v Praze 4, Za Brumlovkou 266/2, IČ 60193336, a žalovaná **J. F.**,

t a k t o :

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 207 C 66//2017, o zaplacení 3 664,90 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**

II. Usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 6. 2017, čj. 207 C 66/2017-43, s výjimkou výroku III., **s e z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným zvláštnímu senátu dne 24. 1. 2018 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl tvrzený kompetenční spor ve věci vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 207 C 66/2017.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalobkyně poskytovala žalované na základě Účastnické smlouvy – specifikace služby ze dne 10. 5. 2013 služby Internet a O2 TV. Vzhledem k tomu, že žalovaná dlouhodobě nehradila vyúčtování za pronájem set-top-boxu, telefonního přístroje, videotéku, informační služby a tištěná vyúčtování, byly žalované uvedené služby ukončeny a žalobkyně se obrátila na soud s návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu, jímž měla být žalované uložena povinnost k zaplacení částky 4 557,53 Kč s příslušenstvím a nákladů řízení. Požadovaná částka se skládala z částky 3 664,90 Kč představující poplatek za O2 TV Videotéku a částky 892,63 Kč jako poplatků za tištěná vyúčtování, pronájem standardního telefonního přístroje, set-top-boxu a informační linku.

[4] Okresní soud v Kladně návrhu vyhověl a vydal elektronický platební rozkaz. Ten byl následně zrušen, neboť se jej nepodařilo žalované doručit do vlastních rukou. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 6. 2017, čj. 207 C 66/2017-43, bylo řízení co do částky 3 664,90 Kč s příslušenstvím zastaveno (výrok I), s tím, že po právní moci usnesení bude věc v zastavené části řízení postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II), část předmětu žaloby o zaplacení částky 892,63 Kč s příslušenstvím byla vyloučena k samostatnému řízení (výrok III), bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o částce 3 664,90 Kč s příslušenstvím (výrok IV) a že soudní poplatek se nevrací (výrok V).

[5] Soud dospěl (s odkazem na usnesení zvláštního senátu ze dne 31. 5. 2006, čj. Konf 6/2005-11) k závěru, že v případě částky 3 664,90 Kč není dána jeho pravomoc podle § 7 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť poplatky za O2 TV Videotéku představují poplatek za telekomunikační služby a v souladu s § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích"), spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě, rozhoduje Český telekomunikační úřad.

[6] Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel") s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. Navrhovatel odmítá svou kompetenci k vedení řízení s tím, že u položky vyúčtování „O2 TV Videotéka" se nejedná o cenu za službu elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) a § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Podstatou této položky je dle navrhovatele služba, kdy se zákazníkovi navrhovatele zprostředkovává online vysílání televize. Navrhovatel sám není původcem tohoto vysílání, jedná se o službu třetí strany, kterou navrhovatel zprostředkovává. Služba Videotéka O2 je elektronickou virtuální videopůjčovnou, kdy účastník může dálkovým ovladačem O2 TV na svém televizoru navolit tuto službu a vybrat si z nabídky filmů. Po odsouhlasení výběru, kde je seznámen s cenou za „vypůjčení", resp. zhlédnutí filmu, je mu vybraný film k dispozici po dobu 24 hodin na příslušném serveru. Cena za film je mu účtována v pravidelném měsíčním vyúčtování za používání pevné linky, a to vždy v souhrnu za všechny zhlednuté filmy v zúčtovacím období. Podmínka § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích není dle navrhovatele splněna, pokud zákazník platí převážnou část ceny za obsah poskytnuté služby, nikoli za její přenos. Nepříslušnost navrhovatele k rozhodování o dané položce dle jeho názoru vyplývá rovněž z rozhodovací praxe zvláštního senátu, a to z usnesení ze dne 10. 7. 2012, čj. Konf 7/2012-23, v němž zvláštní senát dovodil, že „*z definice služeb elektronických komunikací obsažené v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací; výjimkou patrnou z formulace citovaného ustanovení jsou služby, jejichž užívání, resp. přístup k jejich obsahu poskytovatel (osoba vykonávající komunikační činnost) zprostředkuje sice svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby*".

[7] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[8] Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Okresní soud v Kladně i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb.

[9] Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12 (všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná z www.nssoud.cz), vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

[10] Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů) a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) téhož zákona rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích *(„účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“*), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) téhož zákona *(„uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“*).

[11] Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka resp. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

[12] Zvláštní senát se nejprve zabýval naplněním osobního předpokladu podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Z obsahu spisu a databáze vedené navrhovatelem je zřejmé, že žalobkyně je osobou vykonávající komunikační činnost; osoba žalované naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

[13] Pravomoc navrhovatele rozhodnout spor v této věci by tedy byla dána, pokud by šlo o spor o zaplacení ceny za služby elektronických komunikací. Z definice služeb elektronických komunikací obsažené v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích však vyplývá, že službou elektronických komunikací nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací; výjimkou patrnou z formulace citovaného ustanovení jsou služby, jejichž užívání, resp. přístup k jejich obsahu poskytovatel (osoba vykonávající komunikační činnost) zprostředkuje sice svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby.

[14] V případě poplatku za O2 TV Videotéku se jedná o tzv. audiovizuální mediální službu na vyžádání, která je v § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 132/2010 Sb.“) charakterizována jako „*služba informační společnosti, za kterou má redakční odpovědnost poskytovatel audiovizuální mediální služby na vyžádání a jejímž hlavním cílem je poskytování pořadů veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání, a která umožňuje sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem audiovizuální mediální služby na vyžádání*“. Evidenci poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání vede podle § 4 odst. 2 písm. a) zákona č. 132/2010 Sb. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Nahlédnutím do předmětné evidence zvláštní senát zjistil, že žalobkyně je provozovatelem této služby. V čl. 3. (9) Provozních podmínek pro poskytování služby digitální televize O2TV (vydané žalobcem dne 1. 6. 2012 pod čj. OPHA12000042832), jako součásti Všeobecných podmínek pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s., je doplňková služba Videotéka O2 TV charakterizována jako „*audiovizuální obsah na vyžádání – umožňuje na základě požadavku Účastníka zhlédnutí určitých audiovizuálních záznamů z aktualizované nabídky O2*“.

[15] Na základě uvedeného je tak zřejmé, že předmětná služba zcela odpovídá definici audiovizuální mediální služby na vyžádání ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 132/2010 Sb. Vzhledem k tomu, že jedním z definičních zákonných znaků této služby je i redakční odpovědnost poskytovatele nad jejím obsahem, nejedná se o službu elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích a není tak naplněna věcná podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích zakládající pravomoc navrhovatele takový spor rozhodnout.

[16] Lze tedy uzavřít, že pokud uvedená pohledávka žalobkyně nemá svůj původ v poskytování služeb elektronických komunikací, jde o běžný soukromoprávní smluvní vztah. Rozhodování v této věci zákon nesvěřuje navrhovateli, ale je založena obecná pravomoc příslušného soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Výrokem I. tohoto usnesení proto zvláštní senát, ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., vyslovil, že je dána rozhodovací pravomoc soudu.

[17] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. dále zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto výrokem II. zrušil usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 6. 2017, čj. 207 C 66/2017-43, a to v rozsahu, kde bylo nutno odstranit překážku věci rozhodnuté, tedy s výjimkou výroku III. usnesení soudu, kterým bylo rozhodnuto o vyloučení dalších nároků žalobkyně k samostatnému projednání podle § 112 odst. 2 o. s. ř.

[18] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o některých kompetenčních sporech závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Okresní soud v Kladně bude tedy dále pokračovat v řízení o zaplacení částky 3 664,90 Kč s příslušenstvím.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. března 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu